

Elke stap die we nemen richting een beter werkend model rondom prostitutie is belangrijk. Alhoewel er betere modellen rondom regulering bestaan erken ik zeker de voordelen van nieuwe wetgeving zoals deze ook in andere landen is ingevoerd. Een aantal kanttekeningen die ik graag wil meegeven:

1. De naam van de wetgeving is veranderd naar de Wet Regulering Sekswerk in plaats van **Wet Regulering Prostitutie**. Zoals inmiddels bij u bekend zal zijn, is er binnen het wetenschappelijk kader een verdeeld inzicht in de effectiviteit van wetgeving rondom prostitutie, te weten: de pro prostitutie groepering die het bewijs zoekt naar de effectiviteit van een ‘vrije markt economie’ waarbij zo min mogelijk regelgeving dient te worden gehanteerd. Dit zou bijdragen aan minder criminaliteit binnen de branche. Dit in contrast tot het abolitionist gedachtegoed dat regulering zoekt door middel van het strafbaar stellen van de aanbod zijde. Waarbij rigide onderzoek de effectiviteit van het model ook aan toont.
Beide partijen hanteren bewust andere verwoording voor bepaalde concepten. Sekswerk is geïntroduceerd door de pro prostitutie groepering. De abolitionisten hebben de term verworpen omdat het normaliserend is. **Het veranderen van de naam van deze wetgeving leidt tot een conflict ten nadelen van de overheid.** Enerzijds doordat de objectiviteit van de wetgeving wordt ingekleurd richting de pro prostitutie groepering en anderzijds doordat het leidt tot een eenzijdig beeld van prostitutie dat in contradictie staat tot deze wetgeving. (De burger zal zoeken naar de effectiviteit van wetgeving van de sekswerker waarbij enkel de resultaten van de pro prostitutie groepering worden gevonden). Hieraan toevoegend dat abolitionisten zich ook niet kunnen vinden in deze wetgeving, maar prostitutie als begrip neutraler is.
2. Het regeerakkoord omschrijft een pooierverbod. Deze wetgeving zou hier invulling aan moet geven. Echter is de huidige WRS is dusdanige mate aangepast dat de effectiviteit hiervan wordt verminderd. **Een verbod op on-vergunde pooiers is te minimaal.** Ons verleden wijst aan dat de pooiers en criminaliteit vervlecht zijn en door deze wetgeving wordt deze vervlechting niet ontvlecht wat in contradictie is tot het regeerakkoord.
3. Interessant in deze wetgeving is de leeftijdsverhoging van mensen die in de prostitutie werken van 18 naar 21 jaar. Absoluut een positieve verandering. Echter is het bijzonder dat het consent afnemen al vanaf 16 jaar mag. Wat in absolute mate de ongelijke relatie aantoont. **Wanneer de koper en aanbieder in gelijke verhouding zouden staan waarom kunnen niet beide dezelfde leeftijdsgrens hebben?**
4. De integriteit van ambtenaren die vergunningen mogen uitdelen, dient scherp te worden gecheckt. Zoals eerder benoemd is de prostitutie branche aantoonbaar gelinkt aan criminaliteit. Echter gaat het wetsvoorstel nauwelijks in op de integriteit van de ambtenaren. Zoals meerdere anderen zou ik graag een integriteitsbeleid willen zien om criminaliteit rondom deze praktijken te verminderen. Net als in de Europese Richtlijn over witwassen (Richtlijn 2018/843) dient er in ieder geval beschreven te staan hoe deze personen strafbaar zijn bij overtreding.
5. Een laatste punt betreffende integriteit. Ook aan de kant van de pooier en de mensen die in de prostitutie branche werken zou een Verklaring Omtrent Gedrag ten behoeve zijn van de branche. Gezien de relatie van deze branche met criminaliteit en ten behoeve van de veiligheid van de seks kopers zou dit ontzettend veel opleveren binnen deze branche.